

TWEESTRIJD

AFLEVERING VIJF

Scenario:

Matthijs Bockting & Pieter van den Berg

Regie:

Flynn von Kleist

Producent:

Tomtit Film
Mockingbird Productions

SHOOTING SCRIPT

05-08-2022

De Arabische teksten ontbreken nog

Een jonge Laura (9), zit naast Joyce in de auto. De band van de gordel zit net iets te hoog tegen haar kin aan. Laura frunnikt aan haar gordel terwijl Joyce tegen Laura praat --

JOYCE

...als hij die nieuwe nier nou wat eerder kon krijgen. Nu is het gewoon wachten tot het te laat is.

De gordel irriteert Laura nu en ze doet de riem die dwars over haar middel gaat achter haar rug, zodat ze hier geen last meer van heeft.

Tekst over beeld: 2005 - Zoetermeer - Laura is 9 jaar oud.

Aan alles merken we dat Laura de woorden van Joyce probeert te negeren - als Joyce doorpraat --

JOYCE (CONT'D)

Maar Ilias is zo sterk. En hij heeft veel meegemaakt hoor... En je vader en ik ook.

Laura probeert over iets heel anders te beginnen --

LAURA

We gingen vandaag in de klas-

JOYCE

Ik ben zo blij dat jij gezond bent, maar ik ben nog blijer als die donor er straks is.

Vanuit haar ooghoeken ziet Joyce dat Laura's gordel achter haar rug zit. Zonder verder iets te zeggen doet Joyce de gordel terug, zodat die weer tegen Laura's nek aan drukt.

Om Joyce uit te dagen doet Laura de gordel weer achter haar rug. Maar Joyce ziet het niet en let weer op de weg --

JOYCE (CONT'D)

Maar tot dan moeten we allemaal gewoon een beetje rekening met elkaar houden.

Gefrustreerd staart Laura voor zich uit - dan --

LAURA

Ik wou dat ik ziek was...

Laura schrikt van haar eigen woorden. Dan is het stil, als Joyce plotseling KEIHARD op de rem trapt.

Doordat Laura haar gordel maar half om heeft schiet ze met een klap naar voren en wordt net op tijd tegen gehouden door Joyce die echter meteen SCHREEUWT tegen Laura --

JOYCE

Ben je helemaal gek geworden! Weet
je wel wat je-

De rest van de woorden komen maar half bij Laura binnen. Ze probeert zich zo klein mogelijk te maken.

Laura heeft nu de aandacht - *alleen niet de aandacht die ze eigenlijk zou willen.*

-- TITELSEQUENTIE --

502 **EXT. UTRECHT - PIETER BAAN CENTRUM - DAG** 502

IN HET HEDEN openen de hoge elektrische poorten van het Pieter Baan Centrum en een geblindeerd busje rijdt naar binnen - richting een overdekte binnenplaats.

Tekst over beeld: april 2017 - Pieter Baan Centrum Utrecht

503 **INT./EXT. GEBLINDEERD BUSJE - DAG** 503

Laura probeert via de ramen van het busje zich te oriënteren waar ze is - maar Laura heeft slecht zicht.

Dan gaat de deur van het busje open en Laura kijkt in het gezicht van een vriendelijke ogende BEWAKER die tot haar verbazing de handboeien los maakt.

De bewaker loopt met Laura mee naar de achterkant van het busje waar Laura een doos met persoonlijke spullen uithaalt.

504 **INT. UTRECHT - PIETER BAAN CENTRUM - ONTVANGSTRUIMTE - DAG** 504

Laura staat naast een bewaker bij een vingerafdrukscanner.

LAURA

Maakt het uit welke vinger?

BEWAKER ARCHIE

We hebben ze alle tien al.

Laura legt haar wijsvinger op het zwarte vakje en een rood lampje scant haar vinger. Op een BEELDSCHERM verschijnt niet veel later Laura's FOTO.

BEWAKER ARCHIE (CONT'D)

Zo. Dan ben je bij deze binnen.

Laura ziet de vriendelijke glimlach van bewaker Archie. Maar Laura kijkt stoïcijns voor zich uit - duidelijk niet van plan om de glimlach vriendelijk te beantwoorden.

505 **EXT. IRAK - BARDARASH - DAG**

505

OOK IN HET HEDEN rijdt een WIT BUSJE op flinke snelheid over een zanderige weg vol kuilen.

Tekst over beeld: April 2017 - Bardarash - Iraaks Koerdistan - voormalig IS-gebied

506 **INT. BUSJE BEENAR - DAG**

506

De lokale fikser BEENAR stuurt zijn busje vakkundig om de kuilen in de weg. Achter hem zit journalist Thomas, die een blik werpt op de gehavende oorschelpen van Beenar - duidelijk de oorzaak van geweld.

Beenar glimlacht terwijl hij een sigaret in zijn mond steekt. Beenar praat Engels met een Arabisch accent --

BEENAR

Ik heb dít overleefd. Mij kan niks gebeuren.

BEENAR

I have survived this. Nothing can happen to me.

Thomas draait zich om en praat richting iemand op de achterbank in het Nederlands - dan met een geruststellende glimlach --

THOMAS

Beenar vertelde gisteren dat hij iedereen binnen het uur kan lokaliseren in Irak.

Dan zien we wie er op de achterbank zit: het is Eric.

ERIC

Zou wel schelen als we wisten wie we precies moeten hebben.

Thomas knikt geruststellend --

THOMAS

Komt goed. Daar gaan we achter komen.

Thomas richt zich weer tot Beenar --

THOMAS (CONT'D)

Zijn we er al bijna..?

THOMAS (CONT'D)

Are we almost there yet...?

Beenar knipoogt via de achteruitkijkspiegel naar Eric --

BEENAR

Is hij altijd zo ongeduldig?

BEENAR

Is he always this impatient?

Eric glimlacht schaapachtig - dan --

ERIC
We zijn hier voor mijn
dochter.

ERIC
We are here for my daughter.

THOMAS
We willen gewoon graag weten
waar Laura geweest is... met
wie ze gesproken heeft...
praten met mensen die haar
verhaal kunnen bevestigen.

THOMAS
*We just want to know where
Laura has been... who she has
spoken to... talk to people
who can confirm her story.*

Beenar glimlacht weer via de achteruitkijkspiegel - *komt goed!* Dan met diezelfde glimlach nog op zijn gezicht --

BEENAR
Dat meisje van jou... Wat
bezielde haar eigenlijk..?

BEENAR
*That girl of yours... What
possessed her...?*

Eric's blik verstart - *daar wil hij hier graag achter komen.*

507

INT. MOSUL - HUIS ABU JA'FAR - KEUKEN - DAG

507

Laura is in de kleine keuken een maaltijd aan het bereiden.
Tawbah draait wat om haar heen - Hamidu slaapt in een
draagdoek op Laura's borst.

Als elders in het huis de buitendeur DICHTKLAPT krimpt Laura
in elkaar. Laura hurkt snel bij Tawbah neer --

LAURA
Ga maar even in de kamer spelen.

Tawbah schudt haar hoofd - heeft hier duidelijk geen zin in.
Laura spreekt Tawbah echter streng toe --

LAURA (CONT'D)
Nu..!

Met een zetje duwt Laura Tawbah richting de andere kamer en
draait zich om richting de gang. Nu pas zien we in het licht
dat Laura een BLAUWE PLEK rond haar keel heeft.

Laura hoort Ibrahim binnen komen en ziet vanuit haar
ooghoeken aan zijn houding dat hij in een slechte bui is.
Laura ontwijkt Ibrahims blik --

LAURA (CONT'D)
Het eten is bijna klaar liefje.

Laura draait zich weer terug naar het keukenblad - roert wat
in een pan - hopen dat Ibrahim zich inhoudt. Vanuit haar
ooghoeken ziet ze Ibrahim nog steeds in de deuropening staan.

IBRAHIM
Kijk me aan.

Laura sluit even haar ogen. Weet al hoe laat het is. Laura wil eigenlijk niet, maar draait zich dan toch om --

LAURA

Niet waar Hamidu bij is...
alsjeblieft.

Even lijkt het erop dat Ibrahim sowieso wil uithalen, maar dan reiken zijn armen uit, tot een omhelzing naar Laura toe. Verbazing op Laura's gezicht bij Ibrahims handreiking.

IBRAHIM

Lammetje... Kijk nou wat hij met mij doet. Abu Ja'Far zorgt ervoor dat ik zo word. Dat jij bang voor me bent...

Laura laat de omhelzing van Ibrahim gebeuren - voor even blij dat Ibrahim haar niet slaat.

508

EXT. MOSUL - SPEELTUIN - DAG

508

Laura zit op een bankje in een kleine speeltuin - met uitzicht op de moskee. Hamidu op haar borst en Tawbah naast haar - spelend in het zand.

Laura's telefoon TRILT naast haar op het bankje - verbaasd werpt ze een blik op het scherm: *Er is hier een WiFi signaal!*

Dan valt het signaal tot haar teleurstelling weer even weg. Het signaal is duidelijk zwak, maar keert niet veel later toch weer terug.

Laura kijkt vanuit haar ooghoeken naar de moskee - waar Ibrahim met een GROEP MANNEN naar binnen stapt. Zo gauw Ibrahim binnen is maakt Laura snel contact met het netwerk.

Het internet is traag - maar als de telefoon eenmaal contact heeft stromen de berichtjes binnen - voornamelijk van Eric:

ERIC: *Hoe is het met je?
Laat even iets van je horen?
Alles oke daar?
We missen jullie!*

Laura's vingers hangen weifelend boven het scherm van de telefoon - alsof ze niet weet wat ze terug moet sturen. Dan ziet Laura dat haar vader ook online is.

LAURA: *Droom bijna elke dag over jou*

Even is het stil aan de andere kant - dan volgt ook een bericht van Eric --

ERIC: *Wat dan ?
Dat we lief zijn toch?*

LAURA: *Ik droom over Zoetermeer.
Komt omdat ik jullie mis*

ERIC: *Ja wij jou ook. Wil je terug dan?*

LAURA: *Nee niet
Ik wil jullie
Haha
En al wou ik terug echt geen zin in problemen*

Dan valt Laura's blik op een ander bericht dat ze heeft binnen gekregen:

NOUR: *Lamyae! Ik hoorde dat ge ook in Mosul bent?*

Laura glimlacht. *Ze kan niet wachten om Nour te antwoorden.*

509

INT. MOSUL - HUIS NOUR - DAG

509

Laura kijkt rond in het huis van Nour. Warm ingericht - een huiselijke sfeer. NOUR komt binnen met een schaal vol eten en is blij om Laura te zien. Ze praat met een Vlaams accent --

NOUR

Mijn man werkt hier om de hoek in het ziekenhuis. En jij?

LAURA

We zitten nu op een tijdelijke plek. Bij mensen in huis.

NOUR

En hoe gaat het met Ibrahim?

LAURA

Die werkt in een fabriek. Iets minder spannend.

NOUR

Ik bedoel tussen jou en hem.

Laura zwijgt. Een stilte die genoeg zegt voor Nour.

NOUR (CONT'D)

Dus dat gebeurt nog steeds.

Dan laat Laura één van de blauwe plekken aan Nour zien. Even valt er een stilte. Dan schuift Laura haar kleding weer over de blauwe plek heen. Toch de schaamte die het overneemt.

NOUR (CONT'D)

Sorry... Dit is iets tussen jullie...

Laura knikt - maar haar ogen schreeuwen: *ga door..!* Ze ziet hoe Nour een blik werpt op Laura's kinderen - dan --

NOUR (CONT'D)

Wij hebben nog niet het geluk gehad dat jij met je beide kinderen hebt. Mijn man denkt dat het aan hem ligt, vanwege stress op zijn werk.

Laura werpt een blik op haar kinderen. Lijkt zich bijna schuldig te voelen dat ze Tawbah en Hamidu bij zich heeft.

LAURA

Ibrahim vindt meestal dat het aan iemand anders ligt.

NOUR

Mijn man kent een geestelijke waar hij goed mee kan praten.

LAURA

Een soort therapie? Ik weet niet of Ibrahim daar op zit...

Laura slikt de rest van de woorden in als Nour glimlacht --

NOUR

Het helpt mijn man en mij om weer op het rechte pad te komen.

Laura denkt na over de woorden van Nour - haar gezicht klaart een beetje op.

510 **INT. MOSUL - HUIS ABU JA'FAR - KAMER LAURA & IBRAHIM - AVOND**

Laura ziet hoe Ibrahim zijn Kalasjnikov in de hoek van de kamer kwakt - vlak naast Tawbah.

Alsof ze weet dat het niet mag, loopt Tawbah op het geweer af. Vanuit zijn ooghoeken ziet Ibrahim dit --

IBRAHIM

Niet doen!

Tawbah schrikt en HUILT direct. Laura wil Tawbah troosten als het meisje de kamer uitrent. Ibrahim ziet de verongelijkte blik van Laura --

IBRAHIM (CONT'D)

Ze weet dat ze hier niet aan moet zitten.

LAURA

Ze is drie liefje. Als je hem gewoon boven op de kast legt?

Laura ziet hoe Ibrahim gespannen is in zijn hele lijf. Voorzichtigheid is geboden. Laura loopt op de Kalashnikov af en wil deze op de kast leggen.

IBRAHIM

Laat dat kankerding staan! Hij is
niet eens geladen.

Laura laat de Kalashnikov los - geen zin om het conflict te
vergroten nu. Ze gooit het over een andere boeg --

LAURA

Deed Abu Ja'Far vandaag een beetje
normaal tegen je?

Ibrahim fluistert - hij wil niet dat Abu Ja'far dit hoort --

IBRAHIM

Hij blijft zeggen dat ik jou niet
onder controle heb...

LAURA

Hij kent je niet. Hij weet niks.

IBRAHIM

Hij is mijn baas.

LAURA

En jij bent mijn man. Jij zou in de
fabriek de baas moeten zijn.

Deze woorden van Laura bevallen Ibrahim wel - dan --

IBRAHIM

Ik ga niet meer kruipen voor die
tyfushond.

Laura laat de woorden van Ibrahim door haar hoofd gaan --

LAURA

Weet je wie ik tegen kwam..?

Ibrahim lijkt nog steeds met zijn gedachten bij Abu Ja'Far.
Laura probeert het nog iets enthousiaster --

LAURA (CONT'D)

Nour..! Haar man werkt in het
ziekenhuis.

Ibrahim werpt een blik op Laura - *waar gaat dit verhaal heen?*

LAURA (CONT'D)

Ze vertelde dat haar man veel heeft
aan gesprekken met een geestelijke.
Dat heeft hem veel geholpen.

Laura is extra voorzichtig nu - probeert Ibrahim te peilen --

LAURA (CONT'D)

Misschien... kan dat ons ook
helpen?

Ibrahim denkt na over Laura's woorden - dan daalt het in --

IBRAHIM
Wat praat jij over ons met
wildvreemde mensen?

LAURA
Ik ken Nour toch?

Ibrahim haalt zijn schouders op. *Ja, dus?*

LAURA (CONT'D)
Jij... ik zou best een keer met zo
iemand willen praten...

Vanuit het niks drukt Ibrahim Laura tegen de muur. Ibrahim grijpt Laura bij haar keel vast, zodat ze geen lucht meer heeft om te praten.

Om Abu Ja'Far niet te alarmeren fluistert Ibrahim bijna - ijzig kalm --

IBRAHIM
Waarom doe je dit Lam.

Ibrahim brengt zijn vuist omhoog en dreigt uit te halen.

Paniek in Laura's ogen - met het laatste beetje lucht in haar lijf perst ze er een paar woorden uit --

LAURA
Je had het... beloofd Ibi...

En dan - alsof hij beseft wat hij doet - laat Ibrahim zijn vuist zakken en ontspant hij de grip om Laura's keel.

Laura hapt naar adem en houdt zich verder stil - *alles om Ibrahim maar weer rustig te krijgen.*

511 **INT. MOSUL - HUIS ABU JA'FAR - KAMER LAURA & IBRAHIM - NACHT**

Het GESNURK van Ibrahim klinkt zachtjes door de kamer.

Laura kan de slaap niet vatten. Rood gekleurde striemen zijn zichtbaar in haar nek. Laura kijkt naar Ibrahim - *de man die beloofde haar niet meer te mishandelen in het kalifaat.*

512 **INT. MOSUL - HUIS ABU JA'FAR - KAMER LAURA & IBRAHIM - DAG** 12

Laura zit met haar rug naar Ibrahim toe op bed - ze twijfelt - maar dan toch --

LAURA
Je had het beloofd...

Ibrahim krimpt in elkaar bij het horen van deze woorden van Laura. Hij probeert zich te herpakken --

IBRAHIM

Jij moet gewoon niet praten tegen anderen.

Maar dan krijgt Ibrahim toch iets breekbaars in zijn stem --

IBRAHIM (CONT'D)

Ik wil ook niet zo zijn Lammetje...

Ibrahim durft Laura niet aan te kijken. *Heeft hij dan toch spijt..?* Laura besluit hier gebruik van te maken --

LAURA

Ik wil onze ouders vertellen hoe het met ons gaat. En met de kinderen.

Plotseling is Ibrahim weer bij de les. Alsof hij uit een droom verstoord wordt --

IBRAHIM

We hebben ons leven hier, Lam. De mensen in Nederland bestaan niet-

LAURA

Wil jij je zussen niet laten weten hoe het gaat?

Even ziet Laura twijfel in Ibrahim's blik - dan probeert Laura nog iets om Ibrahim over het randje te krijgen --

LAURA (CONT'D)

Misschien kan ik iets doorgeven via m'n vader..?

Laura ziet hoe Ibrahim nadenkt over haar woorden...

513

INT. MOSUL - INTERNETCAFÉ - DAG

513

Op de scheiding van het gedeelte voor mannen en vrouwen probeert Ibrahim mee te kijken op de telefoon van Laura --

IBRAHIM

Ik wil zien wat je stuurt.

Als Laura haar Facebook opent zien we dat alle berichten die ze eerder stuurde naar haar vader gewist zijn.

Na even twijfelen tikt Laura de tekst: *Alles gaat goed hier. Geen zorgen. We zijn hier gelukkig.*

Laura kijkt over haar schouder naar Ibrahim - *zo goed?* Dan knikt Ibrahim en Laura verstuurt het bericht.

IN HET HEDEN hoort Laura maar half wat BEGELEIDER CHRIS tegenover haar zegt - als een TREIN buiten over het spoor langs dendert. Laura probeert toch te focussen --

BEGELEIDER CHRIS

Wat wij hier doen is observeren. Er wordt gesproken met een psycholoog, een psychiater. We doen wat medische onderzoeken, een algehele scan. Groepsleiders doen het gedragskundig onderzoek. Dat duurt zeven weken met een team van ongeveer dertien groepsleiders. Dan wordt vastgesteld of je leidt aan bepaalde stoornissen. En van daaruit worden er verdere maatregelen uitgesproken.

Laura doet haar best om het verhaal van begeleider Chris binnen te laten komen - als --

LAURA

Ik zit hier zodat jullie kunnen zien of ik gek ben?

BEGELEIDER CHRIS

We praten hier niet over gekte.

LAURA

Alles wat ik zeg geloven jullie toch niet.

BEGELEIDER CHRIS

Ik zie nog geen enkele reden om je niet te geloven, Laura.

LAURA

Dat ik hier zit is hét bewijs dat er niet naar me geluisterd wordt.

Laura kijkt begeleider Chris stoïcijns aan. Hij lijkt nauwelijks onder de indruk --

BEGELEIDER CHRIS

Wij zijn hier voor jou Laura. Zorg dat er naar je geluisterd wordt.

Begeleider Chris staat op en loopt naar de deuropening terwijl Laura zich duidelijk moeilijk een houding weet te geven --

BEGELEIDER CHRIS (CONT'D)

Pak je spullen maar lekker uit. En dan komt er later weer even iemand bij je kijken.

Tot Laura's verbazing blijft de deur open. Als begeleider Chris helemaal is verdwenen loopt Laura naar de deuropening.

Laura steekt haar hoofd om de hoek van de deur en kijkt de lange gang in: *Mag Laura gaan en staan waar ze wil?*

Dan klinkt er een stem van de overkant van de gang --

JOHAN (O.C.)

Die eerste stap is het grootst.

Laura kijkt op - JOHAN (jeugdig uiterlijk, begin dertig) staat in de deuropening aan de overkant van de gang --

LAURA

Hoeft bij niemand de deur dicht?

Johan glimlacht - schudt zijn hoofd.

JOHAN

Je krijgt hier vertrouwen tot je het verspeelt.

LAURA

Lijkt me gevaarlijk.

JOHAN

We zitten hier allemaal voor hetzelfde als jij.

LAURA

Ja? Ook in het kalifaat gezeten?

Johan lacht om het grapje - dan --

JOHAN

Nee, ik heb écht iets gedaan.

Laura is stil - durft niet te vragen wat Johan gedaan heeft.

JOHAN (CONT'D)

Je mag het wel vragen hoor. Maar ik weet niet of je het wil weten.

Beschaamd schudt Laura haar hoofd. *Laat maar.*

JOHAN (CONT'D)

Je bent in ieder geval beroemder dan ik.

LAURA

Nou, ik zou liever *onberoemd* thuis met m'n kinderen zitten.

JOHAN

Hoeveel heb je d'r?

LAURA
 (trots)
 Twee. En jij..?

Even is Johan stil - dan --

JOHAN
 Ik zit al zo lang vast, dat ik
 mezelf geen vader meer mag
 noemen...

De twee staan even zwijgend tegenover elkaar - Johan plukt
 zenuwachtig aan een verband om zijn duim. Dan probeert Laura
 de spanning uit de lucht te halen --

LAURA
 Wat is er met je duim?

JOHAN
 (glimlachend)
 Ik ben ook nog eens gameverslaafd.

Een melancholische glimlach bij Laura --

LAURA
 Mijn broertje ook...

En voordat Johan hier verder naar kan vragen --

BEHANDELAAR WILLEM
 Johan, kom je?

Johan knikt naar zijn behandelaar - richt zich nog een keer
 tot Laura --

JOHAN
 Ik zit schuin tegenover je.

Laura glimlacht voorzichtig. Ze volgt Johan die naast zijn
 behandelaar door de gang wegloopt. Dan draait Laura zich om
 en kijkt haar kamer rond.

Ze haalt een vinger over de rand van haar bed en bekijkt deze
 goed: stof. Laura pakt een netjes opgevouwen stofdoek uit
 haar kast en begint met schoonmaken.

515 **INT. UTRECHT - PIETER BAAN CENTRUM - CEL LAURA - NACHT** 515

Laura kan de slaap niet vatten en kijkt op haar televisie een
 herhaling van een talkshow. Een PRESENTATOR kondigt een nieuw
 item aan --

PRESENTATOR

Het is het verhaal van een jonge vrouw, die met haar Palestijnse man vertrekt naar Syrië. Maar er lijken puzzelstukjes te ontbreken...

CUT TO:

Laura luistert - inmiddels klaarwakker - naar een expert die het over haar heeft --

EXPERT

...Het lijkt niet aannemelijk dat Laura in Syrië was zonder betrokken te raken bij de gewapende strijd dan wel op een andere manier ondersteunende handelingen te verrichten voor IS...

Laura zet de televisie uit. *In de buitenwereld gelooft niemand haar.*

516 **INT. UTRECHT - PIETER BAAN CENTRUM - HUISKAMER - AVOND** 516

Laura's gezicht is vervormd door het glas van een grote VISSENKOM. Laura volgt één van de vissen die kalm heen en weer zwemt van de ene naar de andere kant.

Johans gezicht verschijnt - ook vervormd - aan de andere kant van het glas --

JOHAN

Zouden die vissen eigenlijk weten dat ze zelf opgesloten zitten of denken ze dat wij degene zijn die vast zitten.

LAURA

Kunnen vissen denken dan?

JOHAN

Dolfijnen... Die zijn super slim.

LAURA

Dolfijnen zijn geen vissen.

JOHAN

Ok, professor.

LAURA

(lacht)

Kan ik het helpen dat jij domme dingen zegt.

Johan doet gespeeld serieus --

JOHAN

Pas je wel op... Je weet nog steeds
niet waarom ik hier zit.

Laura glimlacht om de veel te serieuze toon van Johan - dan --

LAURA

Mensen die écht gevaarlijk zijn
kondigen dat niet aan.

Johan moet opnieuw lachen om de gevatte opmerking van Laura --

JOHAN

Zeg... hoe goed is de professor
eigenlijk in gamen?

Nu kijkt Laura bloedserieus. *Kom maar op.*

CUT TO:

Laura en Johan zitten naast elkaar - allebei met een
controller in hun hand. De twee LACHEN terwijl ze elkaar
proberen te verslaan met een racespelletje.

Vanuit haar ooghoeken kijkt Laura opzij naar Johan die met
zijn tong uit zijn mond gamet --

LAURA

Hoe oud ben je eigenlijk?

JOHAN

Niet afleiden nu... Tweeëndertig.

LAURA

Yo... echt?

JOHAN

Dat heeft me lange tijd echt uit de
gevangenis gehouden. Dat ik er
uitzie als-

LAURA

Vijftien?

Johan lacht --

JOHAN

Je bent beter dan ik dacht.

LAURA

En jij bent even slecht als
Ilias... m'n broertje.

JOHAN

Hoe oud is je broertje?

Even is Laura stil - dan --

LAURA

Hij is 15. Maar ziet er ook jonger uit. En hij vindt dat ik die spellen van hem niet goed uitspreek. *Call of Doetie* ofzo.

Johan glimlacht --

JOHAN

Call of Duty.

Even komt Johan samenzweerderig naar Laura toe - dan --

JOHAN (CONT'D)

Heb jij daar nooit in het kalifaat..?

Johan doet een geweer na dat hij leegschiet.

Laura schrikt van Johan als een glimlach op Johans gezicht verschijnt. *Het was een grapje.*

Vanuit haar ooghoeken ziet Laura de behandelaar toekijken. Laura voelt de plotselinge druk van alle kanten opkomen. Laura klapt dicht.

De grijns van Johan en de blik van de behandelaar worden haar te veel en zonder verder nog iemand aan te kijken snelt Laura de kamer uit. Tijdens het weggaan, roept Johan haar na --

JOHAN (CONT'D)

Lau... het was een grapje..!

OP DE GANG en uit het zicht van iedereen laat Laura zich tegen de muur aan zakken. Johans woorden komen toch hard aan.

517 **INT. UTRECHT - PIETER BAAN CENTRUM - BEHANDELKAMER - DAG** 517

Laura wurmt heen en weer in de leren stoel - die bij iedere beweging KRAAKT. Laura heeft duidelijk moeite om een lekkere houding te vinden terwijl ze tegenover een PSYCHOLOGE ELISA zit.

PSYCHOLOGE ELISA

Waarom liep je vandaag weg?

Laura haalt haar schouders op --

LAURA

Iedereen ziet mij zo.

PSYCHOLOGE ELISA

Hoe dan?

LAURA

Als een terrorist.

PSYCHOLOGE ELISA

Stel, je zit in een quiz en je moet je voorstellen. Wie je bent en wat je doet. Wat zou je dan zeggen?

Laura denkt even na over de vraag - dan --

LAURA

Ik ben Laura... Twintig jaar oud en ik heb twee kinderen. Ik ehm... wil graag weer naar school.

PSYCHOLOGE ELISA

En wat voor meisje... of vrouw is Laura?

Laura denkt even na - knikt dan --

LAURA

Ik ben goed. Een goede moeder. Een lieve moeder.

Laura twijfelt even - dan toch --

LAURA (CONT'D)

Ik was niet altijd een leuk kind, denk ik.

PSYCHOLOGE ELISA

Dat denk je, of dat weet je?

LAURA

Ik ben uit huis geplaatst.

PSYCHOLOGE ELISA

Maar zegt dat iets over jou of over je ouders?

LAURA

Over beiden denk ik.

PSYCHOLOGE ELISA

En hoe denk je dat jouw kinderen over twintig jaar over jou praten?

LAURA

Ik hoop dat ik ze alles heb kunnen geven wat ik kan.

PSYCHOLOGE ELISA

Zullen ze geen oordeel over je hebben?

LAURA

Welk kind heeft geen oordeel over haar ouders?

Psychologe Elisa zwijgt. *Ze wil graag een antwoord van Laura.*

LAURA (CONT'D)
Iedereen doet domme dingen.

PSYCHOLOGE ELISA
Niet iedereen reist naar het
kalifaat.

LAURA
Ik heb veel dommere dingen gedaan.

Psychologe Elisa zwijgt weer - benieuwd naar een voorbeeld.

LAURA (CONT'D)
Hoe meer ik van die dingen zeg, hoe
meer je dat tegen me gebruikt
natuurlijk.

PSYCHOLOGE ELISA
Volgens mij snap je nog steeds niet
helemaal waarom je hier zit.

Nu zwijgt Laura - *vertel het dan maar...*

PSYCHOLOGE ELISA (CONT'D)
Waarom ben je zo streng voor
jezelf? Wanneer is dat begonnen?

Laura twijfelt even - *gaat ze het hier over hebben?* - dan --

LAURA
Weet je hoe ze me noemden op
school?

Psychologe Elisa kijkt Laura aan - *benieuwd*. Laura twijfelt
even - maar zegt dan een tikkeltje provocerend --

LAURA (CONT'D)
Laura de slet... Laura de hoer...
Laura slikt alles...

PSYCHOLOGE ELISA
Dat moet niet fijn geweest zijn om
zo genoemd te worden.

Even is Laura stil - alsof deze woorden nu pas binnen komen.
Ze vindt het toch moeilijk om hierover te praten - ze haalt
haar schouders op alsof het haar niks doet --

LAURA
Ze wisten wel wie ik was...

Laura ziet psychologe Elisa iets opschrijven. Een stilte
volgt waarin Laura de vraag toch niet kan onderdrukken --

LAURA (CONT'D)
Wat schrijf je nou op?

PSYCHOLOGE ELISA
 Alles om een compleet beeld van je
 te krijgen, Laura.

Laura knikt - maar de twijfel slaat dan toch toe. *Bang dat ze zich te veel heeft blootgegeven.*

518

INT. MOSUL - HUIS ALBERTA - VROUWENDEEL - DAG

518

IN HET VERLEDEN loopt een gesluierde Laura met Ibrahim een huis binnen - dat gescheiden wordt door een gordijn. Laura hoort vanachter het gordijn GEHUIL en GEPRAAT van vrouwen.

Ibrahim knikt naar Laura - *ga er maar naar toe.* Laura loopt door en kijkt door een spleet van het gordijn:

Alberta (die Laura eerder in de Madafa ontmoette) is omringd door ANDERE VROUWEN in niqab, waar alle aandacht naar Alberta uitgaat.

Laura stapt bedremmeld de ruimte binnen - knikt naar de andere vrouwen - en doet haar sluier af. Een blik van herkenning bij Alberta, die voorzichtig glimlacht.

Laura loopt op Alberta af. De twee praten Engels met elkaar, terwijl Laura soms een Arabisch woord doorheen gooit --

LAURA	LAURA
Wat verschrikkelijk voor je.	<i>How terrible for you.</i>

Alberta knikt. *Dat is het inderdaad.*

LAURA (CONT'D)	LAURA (CONT'D)
En waar ga je nu heen?	<i>And where will you go now?</i>

ALBERTA	ALBERTA
Bij een familie in Raqqa. Ze komen uit Kosovo. Maar ik mag veertig dagen niemand zien of spreken.	<i>To a family in Raqqa. They are from Kosovo. But I'm not allowed to see or speak to anyone for forty days.</i>

LAURA	LAURA
Troost je bij de gedachte dat hij nu in het paradijs is.	<i>Take comfort in the thought that he is now in paradise.</i>

Alberta glimlacht loom --

ALBERTA	ALBERTA
Dat is het laatste wat hij zei voor hij stierf. Djenna...	<i>That is the last thing he said before he died. Djenna...</i>

Dan wordt Alberta gewenkt door twee OUDERE VROUWEN. Nog een laatste keer richt Alberta zich tot Laura --

ALBERTA (CONT'D)	ALBERTA (CONT'D)
Ik moet gaan.	<i>I have to go.</i>

Laura glimlacht uit medeleven. Maar ze heeft geen idee hoe ze Alberta verder moet troosten.

LAURA
Misschien zien ehm...

LAURA
Maybe see you ehm...

Maar Laura durft de zin verder niet af te maken. Alberta glimlacht voorzichtig --

ALBERTA
Inshallah.

En dan loopt Alberta onder begeleiding van de twee oudere vrouwen door een deur naar buiten.

Zo gauw Alberta verdwenen is praten de andere vrouwen over Alberta in het Engels met elkaar. De accenten verraden een gemêleerd gezelschap. Laura vangt op wat één van de vrouwen in niqab zegt --

MARZIEH
Hij zei geen *djenna* hoor...
Dat is haar alleen verteld.

MARZIEH
He didn't say djenna... They just told her that.

LAURA
Wat zei haar man dan?

LAURA
Then what did her husband say?

Het groepje vrouwen begint te lachen - dan een paar in koor --

GROEPJE VROUWEN IN NIQAB
Hoor al-'iyn, hoor al-'iyn, hoor al-'iyn!

LAURA
Wat betekent dat?

LAURA
What does that mean?

MARZIEH
Dat zijn de tweeënzeventig
gewillige maagden die de
martelaars opwachten in het
hiernamaals.

MARZIEH
*Those are the seventy-two
willing virgins waiting for
the martyrs in the afterlife.*

Laura lacht mee met de andere vrouwen - als plotseling --

IBRAHIM (O.C.)
Lamyae..?

519

INT. MOSUL - HUIS ALBERTA - MANNENGEDEELTE - DAG

519

De stem van Ibrahim klinkt van achter het gordijn - Laura doet haar gezichtsbedekking weer voor en stapt via het gordijn naar de andere ruimte waar de mannen zitten.

Plotseling staat Laura oog in oog met Ibrahim en een andere jongen: ABU OMAR. Laura kijkt Abu Omar aan - kijkt dan geschrokken naar de grond --

IBRAHIM

Abu Omar komt ook uit Zoetermeer.

Laura focust zich op de schoenen van Abu Omar. Afgetrapte gympen met twee verschillende kleuren veters. Vanuit haar ooghoeken ziet Laura hoe Abu Omar haar blik probeert te vangen --

ABU OMAR

Lamyae en ik kennen elkaar toen ze nog gewoon Laura heette.

Laura ziet hoe Ibrahim dit incasseert. Een frustratie maakt zich van hem meester --

IBRAHIM

Is dat waar?

Laura twijfelt geen moment - direct tegen Ibrahim --

LAURA

Nee!

Laura ziet de twijfelende blik van Ibrahim - dan --

LAURA (CONT'D)

Ik ken hem niet...

Abu Omar lacht schamper en haalt zijn schouders op. Dan richt Abu Omar zich tot Ibrahim --

ABU OMAR

Misschien had ik het dan wel mis.

Maar de grijns op Abu Omars gezicht spreekt boekdelen. Laura ziet hoe Ibrahim worstelt met zijn frustratie. Hij trekt Laura mee, weg van Omar --

IBRAHIM

We gaan met vijf minuten.

LAURA

Ibi... hij liegt.

Maar Ibrahim's blik staat op onweer.

520

INT. MOSUL - HUIS ALBERTA - WC - DAG

520

Laura staat voor de spiegel - haar niqab af. Ze hyperventileert en zit er duidelijk helemaal doorheen.

Als de deur wordt open gedaan kijkt een MEYREM, een Yezidi meisje (geen hoofddoek, kaalgeschoren, een holle blik in haar ogen), Laura geschrokken aan.

Meyrem praat in het Koerdisch - wat Laura niet kan verstaan --

MEYREM MEYREM
 Sorry-sorry-sorry... ik wist *Koerdisch*
 niet dat hier iemand zat.

Meyrem duikt meteen in elkaar alsof ze op het punt staat om geslagen te worden. Laura schrikt van de angst van het meisje. *Alsof ze zichzelf tegenover Ibrahim ziet.*

Voordat Laura iets terug kan zeggen wordt Meyrem vastgegrepen door één van de andere vrouwen en in het Arabisch uitgescholden. Laura probeert in het Engels --

LAURA
 Nee-nee, het is niet erg. Ik had de deur niet op slot.

LAURA (CONT'D)
No-no, it's okay. I didn't lock the door.

Laura wordt door één van de vrouwen verbaasd aangekeken. Dan geeft ze Meyrem tot Laura's schrik een KLAP.

Laura twijfelt even - *gaat ze hier iets van zeggen?*

Laura kijkt om zich heen en ziet dat niemand op- of omkijkt naar Meyrem. Stilletjes doet Laura haar sluier weer voor en sluit zich letterlijk af voor het verdere geweld.

521 **EXT. MOSUL - HUIS ALBERTA - DAG**

521

Laura en Ibrahim staan voor het huis van Alberta. Vanuit haar ooghoeken ziet Laura de spanning in Ibrahims lijf. Snel probeert ze zijn aandacht af te leiden --

LAURA
 Ik geloof dat ik net binnen een slavin heb gezien.

Ibrahim kijkt Laura aan - *wat een onzin.*

LAURA (CONT'D)
 Een kaal geschoren meisje zonder hoofddoek. Ze sloegen haar.

IBRAHIM
 Als het geen moslimvrouwen zijn is het niet toegestaan om ze te bedekken.

LAURA
 En wat moeten die vrouwen nog meer doen dan?

Ibrahim haalt zijn schouders op --

IBRAHIM

Alles wat hun opgedragen wordt.
Door vrouwen en door mannen.

Dan - net iets te hard --

LAURA

Alles?

Ibrahim ziet hoe hij bekeken wordt door PASSANTEN op straat,
als reactie op Laura. Ibrahim sist naar Laura --

IBRAHIM

Jij moet weten wat dat betekent
toch?

De schrik is meteen terug in Laura's stem. *Ibrahim heeft het
over Abu Omar..!*

LAURA

Ibi... Omar liegt. Ik heb niks met
hem gedaan!

En dan trekt Ibrahim Laura hard mee. Laura verbijst de pijn -
maar probeert zich in te houden om geen scène te schoppen.

522

INT. UTRECHT - PIETER BAAN CENTRUM - BEHANDELKAMER - DAG 522

WEER TERUG IN HET HEDEN zit Laura tegenover haar psychologe
Elisa. Laura's stem kent weinig emotie. Alsof dit de enige
manier is waarop ze haar verhaal kan doen --

LAURA

Faysal zei dat ik moest wachten. En
toen was ie weg... Zijn moeder zou
niet voor het eten thuis komen.

Even is Laura stil, alsof ze de moed moet verzamelen --

LAURA (CONT'D)

En toen kwamen ze langs.

Psychologe Elisa laat een stilte vallen - wil dat Laura de
emotie van dit moment weer beleeft. Laura interpreteert de
stilte alsof ze psychologe Elisa uitleg verschuldigd is --

LAURA (CONT'D)

Ik deed het voor hem. Voor
Faysal...

Laura denkt na over haar eigen woorden. Besluit dan dat ze
niet terug naar deze emotie wil en drukt deze gedachte meteen
weg. Ze schakelt over op een meer laconieke houding.

LAURA (CONT'D)
 Een jongen bevredigen is... als een
 lamp die je in elkaar schroeft.
 Een paar snelle handelingen...

Laura doet alsof ze die lamp in elkaar schroeft --

LAURA (CONT'D)
 ... en dan doet ie het al.

Psychologe Elisa schrijft mee met Laura's woorden. Dan kijkt ze even op --

PSYCHOLOGE ELISA
 Het valt me op dat je er vrij
 afstandelijk over praat.

Twijfel op Laura's gezicht. In een FLITS zitten we even in EEN VERDER VERLEDEN:

Verschillende JONGENS liggen op Laura. Vertrokken gezichten. Allemaal gasten die Laura neuken.

Eén...twee...drie...en nog één - en nog één - en nog één. En dan verschijnt ook het gezicht van ABU OMAR.

Omar hangt boven Laura - hij duwt een hand in haar gezicht. Ze mag hem niet aankijken terwijl hij met haar bezig is. Laura wendt haar hoofd af en ondergaat de seks lijdzaam.

WEER TERUG in het Pieter Baan Centrum kijkt psychologe Elisa Laura onderzoekend aan - het lijkt Laura weinig te doen --

PSYCHOLOGE ELISA (CONT'D)
 Dat moet heel heftig geweest zijn.

Laura haalt haar schouders op. Een nieuwe flits:

WEER TERUG IN EEN VERDER VERLEDEN breekt Laura in een wc-hokje op school. Ze voelt zich vies en vernederd.

IN HET PIETER BAAN CENTRUM antwoordt Laura met een lichte kwetsbaarheid in haar stem --

LAURA
 Ja...

PSYCHOLOGE ELISA
 Ik vind het dapper dat je dit met
 mij hebt willen delen.

Het enige dat Laura kan doen om niet te breken is haar schild weer op trekken. Nonchalant haalt ze haar schouders op en doet alsof het toch niet zoveel voorstelt.

523

INT. MOSUL - HUIS ABU JA'FAR - KAMER LAURA & IBRAHIM - AVOND

WEER TERUG IN HET VERLEDEN zit Laura stilletjes op bed terwijl Ibrahim ijsberend door de kamer loopt --

IBRAHIM

Zelfs hier lieg je tegen me..!

LAURA

Ibi, nee... echt niet.

IBRAHIM

Ik zag toch hoe hij over je praat.

LAURA

Ibi, laat hem. Hij is niks... Ik ben van jou.

IBRAHIM

Dus je kent hem wel?

In een kleine stilte die Laura laat vallen weet Ibrahim genoeg - *ja dus*. Ibrahim twijfelt geen moment en HAALT UIT - Laura gaat KERMEND naar de grond.

Dan drukt hij met zijn knieën tegen haar bovenarmen - zijn vingers omsluiten haar keel. Bloed stroomt uit Laura's neus.

En dan - even snel als het begon - laat Ibrahim los en Laura hapt naar adem. Laura's stem is schor - er komt nauwelijks geluid uit --

LAURA

I... Ibrahim... Stop! Niet doen..!

Maar verder komt Laura niet als Ibrahim Laura opnieuw bij haar keel grijpt. Dan laat Ibrahim weer los...

...en knijpt hij weer vast.

IBRAHIM

Je bent nog diezelfde slet..!

Dan trekt Ibrahim Laura overeind en gooit haar op de bank. Laura wil wegkruipen met de laatste kracht in haar lijf als Ibrahim dit ziet --

IBRAHIM (CONT'D)

Blijf zitten!

Laura verstijft en ziet hoe Ibrahim naar de kast loopt - hij gaat op zijn tenen staan tot Laura's schrik --

LAURA

Nee! Ibrahim, nee!

In een paar tellen is Ibrahim terug en richt de Kalasjnikov op Laura - die haar handen voor haar gezicht houdt --

LAURA (CONT'D)
Ibrahim, jij bent de beste! Jij
verdient alle vrouwen.

Laura fluistert nu - uit angst dat Abu Ja'Far iets hoort --

LAURA (CONT'D)
Jij verdient beter dan ik! Vergeef
me! Ik ben slecht. Ik kan er niks
aan doen. Het spijt me Ibrahim.
Niet schieten, niet schieten!
Alsjebliëft niet schieten!

Laura ziet door haar tranen heen de doodse blik op het
gezicht van Ibrahim. Dan heel kalm --

IBRAHIM
Nu ga je dood Lam. Vannacht ga ik
je vermoorden.

Laura durft Ibrahim niet meer aan te kijken. Toch dringt de
stem van Ibrahim weer binnen --

IBRAHIM (CONT'D)
Zeg de *sjahada*.

Laura schudt haar hoofd - *ze wil niet dood...*

IBRAHIM (CONT'D)
Ik meen het, Lam. Zeg de *sjahada*.

LAURA
Ibrahim, alsjebliëft...

Ibrahim duwt de Kalasjnikov in Laura's gezicht --

IBRAHIM
Laatste kans, Lam.

Laura prevelt HUILEND in haar beste Arabisch --

LAURA		LAURA
Ik getuig dat er geen godheid	<i>Arabisch</i>	
is dan Allah en ik getuig dat		
Mohammed de gezant van Allah		
is...		

Nu kijkt Laura Ibrahim wel aan - alsof ze hem hiermee nog wil
overtuigen haar niet te vermoorden. Het geweer trilt in zijn
handen. Ze hoort het zachte geklik van de metalen onderdelen.

Dan telt Ibrahim af --

IBRAHIM
Vijf...vier...

Laura kijkt naar Tawbah - die geschrokken in de deuropening
staat. Laura kan er nog maar een paar woorden uitpersen --

LAURA IBRAHIM (CONT'D)
 Doe je ogen dicht, lieverd. Drie...
 Mama houdt van je..!

Vanuit haar ooghoeken zoekt Laura naar de HUILENDE HAMIDU, maar ze kan hem niet zien.

IBRAHIM (CONT'D)
 Twee... Eén...

Laura sluit haar ogen - *dit is haar einde*. Maar dan --

IBRAHIM (CONT'D)
 Kanker..!

Laura opent haar ogen en ziet hoe Ibrahim zijn geweer laat zakken.

IBRAHIM (CONT'D)
 Waarom kan niemand gewoon naar me
 luisteren?

Ibrahim sleurt Laura van de bank. Hij SLAAT Laura hard en ze valt achterover. Hij SLAAT nog eens... en nog eens...

Dan pakt Ibrahim Laura bij haar haren vast - Laura is te slap om nog terug te vechten. Ze werpt nog een laatste blik naar Tawbah - die huilend aan de grond genageld staat.

Ibrahim SLAAT Laura met haar hoofd tegen de vloer en Laura's ogen draaien wit weg.

524 **INT. MOSUL - HUIS ABU JA'FAR - KAMER LAURA & IBRAHIM - DAG 24**

Zonlicht schijnt fel in Laura's ogen. Haar ogen zitten praktisch dicht - haar kaken zijn gezwollen. Geronnen bloed op haar gezicht.

Door de spleetjes van haar ogen kijkt Laura zoekend om zich heen. *Geen Ibrahim te bekennen*.

Dan ziet Laura Tawbah en Hamidu - slapend op bed. Uitgeput.

CUT TO:

Laura's hele lichaam doet pijn terwijl ze Tawbah aankleedt.

Laura doet dan Hamidu in de draagzak op haar borst. Laura's gezicht betreft - ook hier doet het verschrikkelijk pijn.

Als laatste grijpt Laura haar Nederlandse spaargeld - verstopt in een boek in de kast.

525 **INT. MOSUL - TAXI - DAG**

525

Laura zit met Tawbah en Hamidu in de taxi. Stoïcijns spreekt Laura de TAXICHAUFFEUR in het Arabisch toe --

LAURA LAURA
Café Istanbul. Internet... Arabisch

Even bekijkt de taxichauffeur Laura via de achteruitkijkspiegel. Dan laat Laura een briefje van vijftig euro zien.

LAURA (CONT'D) LAURA (CONT'D)
Alsjeblieft..? Arabisch

Laura haalt nog een briefje van vijftig tevoorschijn. De taxichauffeur twijfelt nog steeds, maar pakt dan toch het geld aan en rijdt weg.

526 **INT. MOSUL - INTERNETCAFÉ INSTANBUL - DAG**

526

Laura - in niqab - kijkt schichtig om zich heen - bang dat Ibrahim ieder moment binnen kan stormen. Als de kust veilig lijkt richt Laura zich op haar telefoon en stuurt een bericht naar Nour.

LAURA: *Het is helemaal mis. Je moet me nu komen halen.*

CUT TO:

Laura wacht trillend op een stoel. Ze heeft Tawbah en Hamidu stevig tegen zich aan gedrukt. Haar blik is gefocust op het gordijn waar ieder moment Ibrahim kan verschijnen.

Als het gordijn open gaat schrikt Laura van een vrouw die direct haar sluier af doet. *Het is Nour.*

Laura zwaait voorzichtig - wil niet enorm opvallen. Als Nour voor Laura staat doet Laura haar sluier even omhoog. Nour slaat een hand voor haar mond.

NOUR
*Subhan Allah. Je gezicht...
Helemaal zwart.*

LAURA
Ik wil van hem scheiden.

NOUR
Je móet van hem scheiden.

LAURA
Kan dat, denk je?

NOUR
 Geen mens die je zo ziet zal je
 weigeren.

En voor even haalt Laura opgelucht adem. *Is er dan toch een vlucht mogelijk uit deze hel?*

527

INT. MOSUL - RECHTBANK - KANTOOR - DAG

527

Laura en Nour - beiden in niqab zitten naast Nours man MOES. Tegenover hen een glanzend houten bureau waarachter RECHTER ABDELSALAM (klein brilletje en een volle baard) zit.

Laura fluisterend tegen Nour --

LAURA
 Als we gescheiden zijn, blijft
 Hamidu dan bij mij?

Nour knikt en richt zich tot haar man Moes in het Arabisch --

NOUR
 Liefje, Lamyae wil weten of *Arabisch*
 na een eventuele scheiding de
 kinderen bij haar blijven.

Moes knikt en herhaalt deze vraag in het Arabisch aan rechter Abdelsalam.

Laura verstaat het Arabisch maar gedeeltelijk. En rechter Abdelsalam praat snel - dus het antwoord heeft ze helemaal niet begrepen. Nour vertaalt voor Laura --

NOUR (CONT'D)
 Zolang je niet hertrouwt blijft hij
 bij jou. Maar als een van jullie
 hertrouwt gaat je zoon naar je man.

Laura schrikt na het horen van deze woorden.

Rechter Abdelsalam haalt een formulier uit zijn la - en Nour vertaalt de woorden van de rechter.

NOUR (CONT'D)
 De rechter mag je gezicht niet
 bekijken. Hiermee kunnen we naar
 het ziekenhuis. Daar word je
 onderzocht en vullen ze dit in.

Laura knikt. En voor een moment ontspant Laura.

INEKE
Hoe is het hier?

LAURA
Veel praten. Over wat er gebeurd
is.

JOYCE
Toen je daar zat?

LAURA
En ook veel over daarvoor.

Joyce is even stil door deze kleine steek onder water. Dan
herpakt ze zich --

JOYCE
Je zit hier toch niet om wat er
vroeger gebeurd is?

LAURA
Waarom zit ik hier dan volgens jou?

Ineke probeert de boel te sussen --

INEKE
Jongens. Denk aan de kinderen.

Maar Laura gaat de confrontatie aan --

LAURA
Wat denk je dat ik daar allemaal
gedaan heb?

JOYCE
Zeg jij het maar...

LAURA
Niks... Ik heb daar gekookt, voor
de kinderen gezorgd.

JOYCE
En daarom zit je nu hier?

Joyce schudt haar hoofd vol ongeloof. Laura wil meteen
reageren - maar kijkt Ineke dan aan. Ineke begrijpt de blik
en doet haar handen over de oren van Tawbah - zodat het
meisje de rest van het gesprek niet meer kan horen.

LAURA
Ik dacht dat ik dood ging... in de
woestijn. Maar bleef rennen. Voor
hun. Ik heb gevochten voor mijn
kinderen. Zodat zij het zouden
overleven.

JOYCE

En Ibrahim? Hoopte je ook dat hij
het zou overleven?

LAURA

Ik ben blij dat ie dood is. Is dat
niet genoeg?

Laura en Joyce zijn even stil. Ineke doorbreekt de stilte --

INEKE

Je moeder is gewoon bezorgd Lau...

Dan klinkt de kwetsbare stem van Joyce --

JOYCE

Waar is het misgegaan, meisje...

LAURA

Met mij, of..?

Laura hoeft de zin niet af te maken - Joyce weet al wat Laura
bedoelt. *Of met jou...*

Joyce staat op en richt zich tot Ineke --

JOYCE

Ik wacht buiten wel even. Dit is
niet goed voor de kinderen.

Laura vreet zichzelf op als Joyce de ruimte verlaat. Ze zit
meteen hoog in haar energie --

LAURA

Gaat ze zich nu opeens zorgen maken
over kinderen?

Ineke probeert de rust te bewaren - dan toch --

INEKE

Ze probeert het gewoon goed te
maken...

Ineke kijkt Laura betekenisvol aan - *misschien kan jij dat
ook doen*. Maar Laura negeert de blik, haalt verongelijkt haar
schouders op en geeft haar kinderen een stevige knuffel.

530

INT. UTRECHT - PIETER BAAN CENTRUM - CEL LAURA - DAG

530

Laura staart uit het raam - buiten op het spoor zijn
WERKZAAMHEDEN bezig. De stem van Johan klinkt vanuit de
deuropening --

JOHAN

Is je TV niet wat spannender?

Laura zwijgt - glimlacht flauwtjes. Johan ziet de zorgen op Laura's gezicht.

JOHAN (CONT'D)

Je moet je niet gek laten maken hier.

LAURA

Het zijn niet de mensen hier die me gek maken.

Johan kijkt Laura vragend aan --

JOHAN

Bezoek gehad?

LAURA

M'n moeder. Die doet nog steeds alsof het allemaal mijn schuld is. Maar ik ben geen fokking 15 meer.

JOHAN

Ouders doen soms gekke dingen om te laten zien dat ze van je houden.

Laura werpt Johan een bevestigende blik toe. Johan glimlacht - ietwat weemoedig --

JOHAN (CONT'D)

Ik zie het nog voor me als de dag van gister hoe ik mijn zoon in mijn armen heb. Net een paar minuten oud. En hoe minder ik hem zie, hoe sterker dat beeld wordt. Dat kleine hoopje mens, waar ik verantwoordelijk voor ben.

LAURA

Wat is je punt?

JOHAN

Ik ga altijd terug naar dat moment, als ik gek word.

Laura denkt na over de woorden van Johan. En lijkt zich dan iets te bedenken...

531

INT. UTRECHT - PIETER BAAN CENTRUM - HUISKAMER - DAG

531

Laura schetst op een grote witte muur. Met grove streken tekent ze enkele figuren - nu nog zonder gezicht. Johan staat naast haar --

JOHAN

Ik lijk er nog niet echt op...

Laura probeert haar glimlach te verbergen - dan --

LAURA
Mocht je willen...

Laura ziet hoe begeleider Chris toekijkt naar de schets op de muur. En voor even maakt ze zich hier niet druk om. Bewaker Archie verschijnt in de gemeenschappelijke ruimte --

BEWAKER ARCHIE
Laura? Kom je mee?

Laura knikt en bergt haar tekenspullen netjes op in de doos.

LAURA
Als er straks iets ontbreekt kom je
d'r achter hoe gevaarlijk ik écht
ben.

Laura glimlacht en loopt met de bewaker mee. *Voor even is Laura zich helemaal niet meer bewust dat ze gevangen zit.*

532

INT. ZIEKENHUIS - ONDERZOEKSRUIMTE - DAG

532

Laura ligt in een klinisch witte ruimte - haar hoofd vast in een beugel. Een LABORANT BEN geeft Laura een alarmknop --

LABORANT BEN
Als er echt iets is druk je deze in
en dan kom ik meteen bij je, goed?

Laura knikt - toch een beetje zenuwachtig.

LABORANT BEN (CONT'D)
Wat is je favoriete muziek?

Laura denkt lang na - bedenkt zich dan --

LAURA
Ik heb al een tijd niks meer
geluisterd.

LABORANT BEN
Zal ik gewoon iets leuks opzetten?

Laura knikt - *Dat is goed.*

CUT TO:

Een indringend, ZOEMEND GELUID klinkt om Laura heen - terwijl ze in de MRI SCANNER ligt. Laura staart voor zich uit. Een koptelefoon op haar hoofd waar een BEKENDE BAND uit klinkt.

Laura probeert zich te concentreren op de muziek - maar het ZOEMENDE GELUID dringt door de koptelefoon heen.

Even vermengt het geluid van de MRI scanner zich met geluiden van ONTPLOFFINGEN - een SCHREEUWENDE Tawbah - ergens vaag op de achtergrond klinkt een schreeuw van Ibrahim.

Laura ziet flitsen van PESHMERGA SOLDATEN. De gehavende voetjes van Tawbah. GENERAAL NOURALDIN die Laura een hand geeft. Het gezicht van de generaal blijft bij Laura hangen.

CUT TO:

Laura staat over een papiertje op tafel heen gebogen. De verbaasde laborant kijkt toe hoe Laura iets op het papiertje van het ziekenhuis schrijft:

Nouraldin

533

INT. UTRECHT - PIETER BAAN CENTRUM - HUISKAMER - AVOND 533

Laura is een stuk verder met de MUURSCILDERING, waar nu duidelijk haar KINDEREN in te herkennen zijn. Laura tekent dit na van een FOTO.

Begeleider Chris staat naast Laura en werpt een blik op de foto - waar Tawbah een gekke bek op trekt. Er is een deel van de foto afgescheurd --

BEGELEIDER CHRIS
Stond Ibrahim daar?

Laura tekent verder aan de glimlach van TAWBAH.

LAURA
Ik wil alleen nog maar vooruit
kijken.

BEGELEIDER CHRIS
Door het verleden af te scheuren?

Laura is even stil - alsof de tekening op dit moment verpest is door begeleider Chris. Dan komt Johan naast hen staan. Hij inspecteert de tekening --

JOHAN
Lekker bezig, prof.

Laura glimlacht naar Johan - die doorloopt de gang in - en negeert de reactie van begeleider Chris. Laura gaat weer in een diepe concentratie door met tekenen.

Dan klinkt er uit de gang GESCHREEUW. Laura is uit haar concentratie, waarna Johan en een andere GEDETINEERDE SCHREEUWEND binnen komen.

En dan plotseling - DENG - haalt Johan uit en de andere gedetineerde wankelt op zijn benen. Johan SLAAT opnieuw, en nu gaat de gedetineerde neer.

Terwijl begeleider Chris op een alarmknop drukt, staat Laura aan de grond genageld. Johan blijft maar door SLAAN. Bij iedere KLAP die Johan geeft, vertrekt Laura's gezicht.

De gedetineerde kruipt weg van Johan, richting Laura.
Instinctief duikt Laura in elkaar, schuilend onder de tafel.
Handen op haar oren. Ze knijpt haar ogen dicht.

Deze situatie moet zo snel mogelijk ophouden.

534 **INT. MOSUL - ZIEKENHUIS - DAG**

534

NOG STEEDS IN HET HEDEN herkennen we dezelfde behandelkamer
waar Laura onderzocht werd na haar zware mishandeling.

Eric en Thomas kijken toe hoe tolk Beenar praat met de
plaatselijke ARTS - die een dossier op tafel legt.

BEENAR	BEENAR
Dit is het dossier van je dochter.	<i>This is your daughter's file.</i>

Beenar vertaalt in zijn beste Engels --

BEENAR (CONT'D)	BEENAR (CONT'D)
Kneuzingen in vier ribben... zwellingen op buik en borst... meerdere zwellingen in het gezicht en boven op het hoofd.	<i>Bruising on four ribs... swelling on abdomen and chest... multiple swellings in the face and on top of the head.</i>

Eric luistert vol verbijstering naar Beenar. Totale
ontzetting op zijn gezicht. *Dit is verschrikkelijk...*

535 **INT. MOSUL - RECHTBANK - KANTOOR - DAG**

535

IN HET VERLEDEN zit Laura naast Ibrahim - Nours man tussen
hen in. Rechter Abdelsalam tegenover hen - die luistert naar
het verhaal van Ibrahim. Nours man Moes vertaalt in het
Engels --

MOES	MOES
Hij wil graag een man voor je zijn. Je laten zien hoe goed hij echt is.	<i>He wants to be a man to you. To show you how good he really is.</i>

Laura schudt verontwaardigd haar hoofd als Ibrahim in huilen
uitbarst. Hij schokschoudert - balt zijn handen tot vuisten.

Rechter Abdelsalam zegt weer iets - en Nours man vertaalt
opnieuw --

MOES (CONT'D)	MOES (CONT'D)
Dit is een man, die zielsveel houdt van zijn vrouw.	<i>This is a man who loves his wife dearly.</i>

Laura kan zich niet inhouden nu --

LAURA

Mijn gezicht is zwart! Hij slaat me!

De man van Nour vertaalt Laura's woorden. Dan antwoordt de rechter Laura in gebroken Engels, zodat ze het kan verstaan --

RECHTER ABDELSALAM

Je moet hem vergeven. Je man heeft een goed hart. Ik ga vandaag geen *talaq* uitspreken voor jou.

RECHTER ABDELSALAM

You must forgive im. Your husband has a good heart. I am not going to pronounce talaq for you today.

Laura schreeuwt. Arabisch, Engels en Nederlands door elkaar --

LAURA

Je moet naar me luisteren. Ik heb hem alle kansen gegeven... Alle beloftes heeft hij gebroken. Hij heeft me proberen te vermoorden en ik weet zeker - als ik bij hem blijf dat hem dit gaat lukken. Als de scheiding nu niet wordt uitgesproken, dan tekent u mijn doodvonnis.

LAURA

Mix Arabisch/Engels/Nederlands

Vanuit haar ooghoeken ziet Laura hoe Ibrahim met ieder woord in elkaar krimpt in zijn stoel. Maar rechter Abdelsalam blijft onverbiddelijk en richt zich tot Ibrahim --

RECHTER ABDELSALAM

Zeg tegen uw vrouw dat ze zwijgt.

RECHTER ABDELSALAM

Arabisch

En dan geeft Laura's stem het op. Ze wil nog wel schreeuwen, maar er komt geen geluid meer uit haar mond. Dan klinkt er van opzij met een zachte stem --

IBRAHIM

Misschien moet u toch de *talaq* uitspreken. Ik geef haar die scheiding wel.

IBRAHIM

Arabisch

Verrast kijkt Laura op - dit had ze niet verwacht. *Zou Ibrahim haar echt willen laten gaan?* Maar dan --

RECHTER ABDELSALAM

Nee. Ik verbied het u. Ik sta u niet toe van haar te scheiden.

RECHTER ABDELSALAM

Arabisch

LAURA

Meneer... ik ben bang. Help me, alstublieft...

LAURA

Arabisch

Maar rechter Abdelsalam blijft onverbiddelijk --

RECHTER ABDELSALAM
Dit is mijn beslissing.

RECHTER ABDELSALAM
Arabisch

Laura ziet vanuit haar ooghoeken hoe Ibrahim zijn ongemak probeert te verbergen. Dan werpt hij haar een verontschuldigende blik toe.

536 **INT. MOSUL - HUIS NOUR - DAG**

536

Laura voelt de warmte van de arm - die Nour om haar heen geslagen heeft. Laura ziet de gepijnigde blik op Nours gezicht.

LAURA
Wat is er?

Nour kijkt Laura betrapt aan. Schudt haar hoofd --

NOUR
Het gaat niet om mij nu...

LAURA
Het gaat al genoeg over mij.

Laura kijkt Nour streng aan - zeg nou wat er is..?

NOUR
Mijn man. Hij wil een andere vrouw als...

Nour hoeft de zin niet af te maken.

LAURA
...als je niet zwanger wordt?

Laura laat dit even op haar inwerken. Ziet dan een opening --

LAURA (CONT'D)
Vannacht droomde ik... Ik droomde dat ik terug in Nederland was, met mijn familie... Ik word beproefd, denk ik.

Laura kijkt Nour onderzoekend aan. Grote twijfel of ze door moet gaan met haar verhaal - dan toch --

LAURA (CONT'D)
Ik ben bang dat als er nu een bus zou voorrijden... en die zou rechtstreeks naar Nederland gaan...

Het lukt Laura nog steeds niet om Nour te lezen. Maar Laura voelt ook dat ze nu niet meer terug kan --

LAURA (CONT'D)
Als dat zou gebeuren... dan denk ik dat ik dan wel zou instappen.

Nour denkt na over de woorden van Laura. Ze denkt na, lang.
Te lang.

Paniek bij Laura - *waarom zegt ze niks?*

Maar dan komen de verlossende woorden van Nour --

NOUR

Ja... ik ook.

Een opluchtende glimlach bij Laura terwijl de tranen nog over haar wangen rollen. Van geluk en opluchting tegelijk.

537

INT. ZOETERMEER - HUIS ERIC - WOONKAMER - DAG

537

NOG STEEDS IN HET VERLEDEN zitten ERIC en AISHA (de moeder van Nour) tegenover DANIEL KÖHLER die beide ouders in het Engels met krachttermen overlaadt --

DANIEL

Vergeet niet dat jullie dochters uit oorlogsgebied gehaald moeten worden. Dit betekent een *highly complicated operation* met een minutieuze voorbereiding, zodat mijn team *on the ground* precies weet waar ze moeten zijn en wat ze moeten doen.

DANIEL

Don't forget that your daughters have to be taken out of the war zone. This means a highly complicated operation with meticulous preparation, so that my team on the ground knows exactly where they have to be and what they have to do.

Eric werpt een blik op de onopvallende man in een net iets te groot pak - duidelijk geen militair.

ERIC

Ik heb goede verhalen over je gehoord maar...

ERIC

You have good references but...

Daniel praat er overheen. Alsof hij dit vaker gehoord heeft --

DANIEL

Ik ken iedereen die nodig is om jullie dochters terug te krijgen. Dit zijn voormalige *special forces*. Maar jullie moeten me wel vertrouwen.

DANIEL

I have the people to get your daughters back. These are former special forces. But you have to trust me.

Eric en Aisha wisselen een blik. *Gaan ze Daniel vertrouwen?*

Daniel heeft echter geen zin om hierop te wachten en dreigt op te staan. Dan knikt Aisha snel naar Eric. *Doen.*

ERIC

Nee-nee wacht. Het is alleen...

ERIC

No-no wait. It's just...

Daniel knikt geruststellend --

DANIEL
Ik heb zelf ook een
dochter... En ik zou precies
hetzelfde doen.

DANIEL
*I have a daughter myself...
And I would do exactly the
same.*

Daniel en Aisha knikken. Beiden lijken gerustgesteld.

DANIEL (CONT'D)
Als het tot een
reddingsoperatie komt, is er
wel geld nodig...

DANIEL (CONT'D)
*If it comes to a rescue
operation, I will need
money...*

Eric knikt stellig. *Dat komt goed.* Maar zo gauw Daniel weer
wegkijkt betreft zijn gezicht.

538

INT. MOSUL - HUIS NOUR - SLAAPKAMER LAURA - DAG

538

Laura kijkt in de gespannen blik van Nour - terwijl ze de
telefoon aan haar oor heeft. Aan de andere kant van de
KRAKERIGE LIJN klinkt de stem van --

ERIC (O.S.)
Daniel zegt dat het eigenlijk te
snel is. Hij heeft meer tijd nodig.

LAURA
Maar het moet nu. Ik moet anders
weer terug naar Ibrahim.

Dan klinkt de stem van Nours moeder Aisha met een Vlaams
accent --

AISHA (O.S.)
Kunnen jullie niet langer daar
blijven..?

NOUR
Mijn man komt morgen weer thuis.
Vandaag is onze laatste kans.

ERIC (O.S.)
Daniel zegt dat het niet veilig is
als een man van daar jullie rijdt.

LAURA
We vertellen de chauffeur hier
niks. Hij brengt ons alleen. Het
laatste stuk doen we zelf.

Het is even stil aan de andere kant van de lijn - dan --

ERIC (O.S.)
Ik ga Daniel bellen. Ik overtuig
hem wel.

Laura en Nour kijken elkaar gespannen aan.

539

EXT. MOSUL - BUSSTATION - OPEN PLEK - DAG

539

Laura's ogen turen door de kleine opening van haar niqab. Op het busstation is het een wirwar van MENSEN - die allemaal een plekje zoeken op de aanwezige bussen.

Laura zoekt door tot haar blik valt op een GROEPJE CHAUFFEURS die bij hun taxi staat te wachten --

LAURA

Kom...

Laura - met Tawbah en Hamidu op haar arm - wenkt Nour richting een groepje mannen. Laura in gebrekkig Arabisch --

LAURA (CONT'D)

LAURA (CONT'D)

Broeders, u moet ons helpen. *Arabisch*
Mijn zuster is ziek. Mijn man
is martelaar, Allah zij
geprezen, maar ze moet naar
het ziekenhuis.

Nour probeert alles aan haar lichaamstaal te doen - zodat het lijkt alsof ze ziek is. De mannen kijken Nour onderzoekend aan. Dan --

LAURA (CONT'D)

LAURA (CONT'D)

We moeten naar Bartella. *Arabisch*

CHAUFFEUR HAMZA knikt - schuift zijn taxideur open --

CHAUFFEUR HAMZA

CHAUFFEUR HAMZA

Je kan het snelste hier naar *Arabisch*
het ziekenhuis...

LAURA

LAURA

Nee, een vriend van mijn man *Arabisch*
is daar arts. Het zijn haar
nieren...

CHAUFFEUR YUSUF doet zijn taxi open --

CHAUFFEUR YUSUF

CHAUFFEUR YUSUF

Jullie moeten naar Tel Afar. *Arabisch*
Een goeie vriend van mij...

De vrouwen worden steeds meer ingesloten en krijgen in een Arabische kakofonie te horen wat het 'beste' plan is.

Laura kan het gesprek niet meer volgen en Nour raakt in paniek. Ze piept tegen Laura --

NOUR

Ik wil hier weg.

Maar Laura is vastberaden om hier uit te komen --

LAURA LAURA
Broeders, broeders... Arabisch

Dan ziet Laura verderop CHAUFFEUR REDA , die haar wenkt.
Laura twijfelt even - maar Reda gebaart haar weer - dan in
het Arabisch --

CHAUFFEUR REDA CHAUFFEUR REDA
Kom, kom... Arabisch

Chauffeur Reda verdwijnt achter zijn taxi.

Laura pakt Tawbah stevig bij de hand en haakt haar arm in die
van Nour, dan trekt ze hen mee achter chauffeur Reda aan.

Laura en Nour zien chauffeur Reda voor zijn taxi staan. Ze
worden door hem gewenkt zijn kant op te komen --

CHAUFFEUR REDA (CONT'D) CHAUFFEUR REDA (CONT'D)
Kom... Arabisch

LAURA LAURA
We moeten naar Bartella... Arabisch

CHAUFFEUR REDA CHAUFFEUR REDA
Dat is bij de grens... Arabisch

Chauffeur Reda kijkt Laura aan, *snapt de echte plannen* --

CHAUFFEUR REDA (CONT'D) CHAUFFEUR REDA (CONT'D)
Die rit is gevaarlijk en Arabisch
maakt niet iedereen.

Laura weet dat ze beet hebben --

LAURA LAURA
Hoeveel? Arabisch

Chauffeur Reda denkt even na - *alsof hij rekent* --

CHAUFFEUR REDA CHAUFFEUR REDA
Vijftigduizend dinar... Arabisch

Nour verslikt zich bijna door het enorme bedrag --

NOUR
Vijftigduizend?
LAURA LAURA
(tegen de man) Arabisch
Dat is goed! Maar we
vertrekken nu.

NOUR
Weet je het zeker..?

LAURA
Het moet nu...

Nour knikt en stapt dan voor Laura langs de taxi in.

540

INT/EXT. MOSUL - TAXIBUSJE - DAG

540

Het busje rijdt door de straten van Mosul. Statige huizen worden afgewisseld met ruïnes waarbij zeilen als dak dienen.

Chauffeur Reda achter het stuur heeft een telefoon aan zijn oor. Hij is druk in het Arabisch in gesprek en kijkt Laura en Nour constant aan via de spiegel.

NOUR

Hij heeft het over ons...

Laura ziet de bezorgde blik van Nour. Ze legt een hand op Nours been. *Het komt goed.*

Maar aan Laura's trillende hand zien we dat ook zij op is van de spanning.

Het busje rijdt langs de Tigris en gaat een brug over.

Nour stoot Laura aan, wijst naar buiten. Er staan hier minder huizen en meer puin, het is rustiger op straat --

LAURA

Gaan we de goeie kant op?

NOUR

We reden net de Tigris over...

De vrouwen kijken elkaar aan - *komt het dan toch goed?*

541

INT/EXT. RUSTIGE STREEK - TAXIBUSJE - DAG

541

Het busje rijdt over een landweg een buitenstadje in, daarna door wat straatjes en stopt voor een huis.

Chauffeur Reda achter het stuur hangt op en draait zich om --

CHAUFFEUR REDA

Dit is mijn huis... Laten we naar binnen gaan, ontbijten...

CHAUFFEUR REDA

Arabisch

Chauffeur Reda kijkt de vrouwen *veelbetekenend* aan. Nour richt zich in het Nederlands tot Laura --

NOUR

Wat wil deze gast..?

NOUR

Vlaams

Laura schudt haar hoofd, zoekt naar woorden in het Arabisch --

LAURA

Nee, bedankt...

LAURA

Arabisch

NOUR
We hebben al gegeten... *Arabisch* NOUR

LAURA
We willen naar Bartella. *Arabisch* LAURA

Laura kijkt naar buiten, scant het huis. Chauffeur Reda ziet de blik van Laura.

CHAUFFEUR REDA
Jullie kunnen bij mij *Arabisch* CHAUFFEUR REDA
blijven...

Laura probeert de paniek in haar stem te verbergen --

LAURA
Mijn zuster is heel ziek. *Arabisch* LAURA

Chauffeur Reda twijfelt, kijkt naar buiten, en ziet enkele AGENTEN van de Hisbah de taxi passeren. Dan in het Nederlands --

NOUR
Wat doet hij? Ik wil weg.

LAURA
Blijf...

NOUR
Nee, hij gaat ons...

Nour pakt de deurklink - als chauffeur Reda nog een laatste blik werpt op de agenten. Dan toch --

CHAUFFEUR REDA
Geen probleem, ik breng *Arabisch* CHAUFFEUR REDA
jullie...

Nour trilt over haar hele lijf, Laura legt geruststellend een arm om haar heen.

542 **INT./EXT. MOSUL - TAXIBUSJE - DAG**

542

Laura kijkt naar buiten, ze rijden weer over de Tigris. En dan bedenkt Laura zich dat ze terug gaan. Laura richt zich tot Nour in het Nederlands --

LAURA
We gaan terug. Vraag wat hij doet.

Nour is verstart van paniek. Ze durft niks meer te doen of te zeggen. Laura probeert Nour tot de orde te roepen --

LAURA (CONT'D)
Jouw Arabisch is beter.

Nour schudt haar hoofd - fluistert dan tegen Laura --

NOUR
 Zo gauw hij de auto stilzet stappen
 we uit en rennen weg...

Laura doet nog een laatste poging --

LAURA
 Zeg hem dat we meer geld hebben als
 hij ons naar Bartella brengt.

Nour is nog steeds bevroren van angst. Dan probeert Laura het zelf --

LAURA (CONT'D) LAURA (CONT'D)
 Broeder, we moeten de andere- Arabisch

CHAUFFEUR REDA CHAUFFEUR REDA
 We gaan weer terug. Arabisch

Chauffeur Reda kijkt Laura kil via de spiegel aan. Laura zwijgt en drukt Tawbah tegen zich aan, weet dat het geen zin heeft.

543 **EXT. MOSUL - BUSSTATION - DAG**

543

Het busje stopt midden in de mensenmassa. Chauffeur Reda zet een grote glimlach op - stapt uit en opent de deur van Laura en Nour. Toch blokkeert hij de deuropening waardoor Laura en Nour er nog niet uit kunnen --

CHAUFFEUR REDA CHAUFFEUR REDA
 Dat is vijftigduizend Arabisch
 dinar...

Chauffeur Reda houdt demonstratief zijn hand op. Laura weigert te betalen en wil langs de man lopen als Nour het geld uit Hamidu's draagzak trekt. Nour betaalt chauffeur Reda en trekt Laura de menigte in.

Ze moeten hier zo snel mogelijk weg.

544 **EXT. MOSUL - PLEIN - DAG**

544

Laura probeert met beide kinderen op haar arm Nour bij te houden --

LAURA
 Wacht nou..!

Maar Nour houdt niet in. Dan klinkt plotseling GESCHREEUW op het plein. En Laura en Nour worden door de menigte richting het midden van het plein geleid.

Laura ziet een SCHAVOT klaar staan. Een JONGE VROUW wordt op het schavot neergezet, klaar om opgehangen te worden. Vanuit haar ooghoeken ziet Laura ook Nour naar dit tafereel kijken.

Laura en Nour willen weg, maar zien door de drommen mensen geen uitgang.

De jonge vrouw op het schavot SCHREEUWT opnieuw, als ze de strop krijgt omgehangen.

In paniek doet Laura de handen voor de ogen van Tawbah en gaat beschermend voor haar staan, zodat Tawbah niks kan zien. Laura ziet een doorgang tussen de mensen en trekt Tawbah en Nour met zich mee.

Het GESCHREEUW van de jonge vrouw stopt van het van het ene op het andere moment. Laura blijft duwen, wil weg uit de menigte.

545

INT. MOSUL - HUIS NOUR - DAG

545

Laura en Nour komen met de kinderen binnen en sluiten de deur. Beiden doen hun sluier af en Laura ziet de starre blik van Nour - *duidelijk nog niet van de schrik bekomen* --

LAURA

De volgende keer moeten we gewoon-

NOUR

Ik kan het niet meer...

Laura kijkt Nour verbaasd aan. Nours ogen zijn rood van het huilen --

NOUR (CONT'D)

Ik houd je niet tegen, maar ik blijf.

LAURA

Wat?! Ik heb je nodig. Je moet-

NOUR

Ik moet helemaal niks... Ik heb al teveel naar jou geluisterd.

Laura schrikt door de harde woorden.

LAURA

Jij wil toch ook niet hier blijven. Bij je man?

NOUR

Het gaat ons wel lukken. Mijn man en ik. Dat komt goed.

LAURA

En als het niet lukt?

NOUR

Inshallah, word ik gewoon snel martelaar.

Laura kan het niet geloven dat Nour haar in de steek laat.

546 **INT. MOSUL - HUIS ABU JA'FAR - KAMER LAURA & IBRAHIM - DAG 46**

Laura staat tegenover Ibrahim in de kamer waar ze zo door hem mishandeld is. Laura kijkt Ibrahim aan. Wallen onder zijn ogen - duidelijk slecht geslapen in de afwezigheid van Laura.

IBRAHIM

Ik ben blij dat je terug bent. Ik kan niet zonder je.

LAURA

Ibrahim...

IBRAHIM

Ik doe alles voor je. Wat moet ik...

Laura ziet hoe de tranen bij Ibrahim over zijn wangen lopen.

LAURA

Ibi... Ik kan niet...

IBRAHIM

Zeg me wat ik moet doen..!

Laura ziet hoe de druppels in Ibrahims baard lopen.

IBRAHIM (CONT'D)

Ik doe alles!

Ibrahim gaat op zijn knieën. Smekend aan Laura's voeten.

IBRAHIM (CONT'D)

Zeg het me dan?

Ibrahim SLAAT zichzelf in zijn gezicht. En nog een keer. En nog eens.

LAURA

Ibi... stop.

PATS! Ibrahim slaat nog een keer. Manie in zijn ogen nu. Laura ziet maar één manier om hem hier uit te krijgen --

LAURA (CONT'D)

Ibi. Ik wil hier weg.

Laura ziet een verandering in Ibrahims blik. Alsof hij met haar woorden meteen weer naar het hier en nu getrokken wordt. Hij kijkt Laura aan. *Gaat hij haar weer slaan?*

LAURA (CONT'D)

Ib...

IBRAHIM

Ik ook... Ik ook. Ik word gek hier.

Een verbaasde blik op Laura's gezicht. *Hoort ze dit goed?*

IBRAHIM (CONT'D)

Ben bang dat ik je doodmaak als we blijven.

Laura probeert haar schrik te verbergen - uit angst dat Ibrahim zich plotseling weer bedenkt.

Ibrahim - de enige persoon die ervoor kan zorgen dat Laura het kalifaat levend verlaat.

547 **INT. UTRECHT - PIETER BAAN CENTRUM - HUISKAMER - DAG** 547

IN HET HEDEN loopt Laura de woonkamer binnen. Daar wordt ze door verschillende mensen aangekeken. En dan ziet Laura wat er aan de hand is.

Laura's muurschildering is vernield - er zitten gaten in de muren alsof iemand met zijn vuisten tegen de gipsen muur heeft geslagen. *De tekening van haar lachende kinderen is compleet verwoest.*

Laura probeert zich te beheersen - maar dan ontploft ze --

LAURA

Welke fucking kankerlijer was dit?

Laura - met een bezeten blik in haar ogen --

LAURA (CONT'D)

Nou?

Geen reactie van de gevangenen. De begeleiders staan klaar om in te grijpen - maar laten dit voorlopig even gebeuren.

LAURA (CONT'D)

Fokking pussy's. Allemaal grote jongens buiten, maar hier...

Dan ziet Laura hoe iedereen haar aanstaart - gevangenen én begeleiders. *Degenen die gaan over haar evaluatie.* Laura stormt weg.

548 **INT. UTRECHT - PIETER BAAN CENTRUM - CEL LAURA - DAG** 548

Laura zit op bed - doet een poging om zichzelf met een ademhalingsoefening te kalmeren. Ze kijkt op als ze begeleider Chris in de deuropening ziet staan.

Laura twijfelt even - dan --

LAURA

Sorry... het spijt me... Ik zal me gedragen. Ik zal beter mijn best doen.

Laura verzandt in een mantra zoals we deze kennen als bij Ibrahim. Maar dan breekt de begeleider in --

BEGELEIDER CHRIS

Laura. Je hebt alle reden om boos te zijn...

Laura kijkt Chris verbaasd aan. *Alsof ze voor het eerst in jaren weer echt gezien wordt.*

En dan breekt heel voorzichtig een glimlach bij Laura door.

549

INT. UTRECHT - PIETER BAAN CENTRUM - BEHANDELKAMER - DAG 549

Laura kijkt naar de tafel die bezaaid is met foto's van haar en Ilias in betere tijden. Laura is zowaar opgewekt als ze tegen psychologe Elisa praat --

LAURA

Hier. Dit is voor zijn negende verjaardag. Ik rijd hier met hem in een rolstoel door de McDrive. Krijgen we het eten nog mee ook.

PSYCHOLOGE ELISA

Hoe erg was Ilias hier al ziek?

LAURA

Ilias is supersterk. Alsof niks hem raakt.

Laura wijst naar een nieuwe foto - een selfie waar Laura en Ilias gamen --

LAURA (CONT'D)

En deze. Hier maken we 'huiswerk' op zijn kamer. Hij is echt zó slecht. Ook al denkt ie van niet.

Psychologe Elisa lijkt iets op te vallen --

PSYCHOLOGE ELISA

Hij is slecht?

LAURA

Ja, echt niet te doen. Ik maak hem bijna altijd in.

PSYCHOLOGE ELISA

Ilias is er niet meer, hè Laura?

Laura schrikt toch van deze woorden. Ze voelt zich betrappt dat ze in de tegenwoordige tijd over Ilias praat --

LAURA

Ja, duh. Ik was er bij.

PSYCHOLOGE ELISA
Hoe was dat voor je. Dat hij altijd
ziek was?

Laura denkt na over deze vraag - wil hem eigenlijk niet
beantwoorden. Dan --

LAURA
Zo was het gewoon. Hij kon er toch
ook niks aan doen.

PSYCHOLOGE ELISA
Maar waar had jij behoefte aan?

Laura schrikt van de vraag. Hoort hem nu pas echt. *Een vraag
die eigenlijk nog nooit aan haar gesteld is.* Laura vecht met
elke vezel in haar lijf om geen kwetsbaarheid te tonen --

LAURA
Weet ik veel. Ik had het m'n ouders
gewoon niet zo moeilijk moeten
maken. Er gewoon meer voor ze zijn.

PSYCHOLOGE ELISA
En waren zij er wel voor jou..?

LAURA
Nee, natuurlijk waren ze er niet.

En dan knapt er iets en kan Laura haar emoties niet meer de
baas. Laura huilt - van verdriet en ontlasting. Van boosheid
en machteloosheid. Dan - door haar tranen heen --

LAURA (CONT'D)
Maar het is ook niet alleen hun
schuld... Ik wil het gewoon goed
doen. Ik wil m'n broertje terug. Ik
wil mijn kinderen zien. Ik wil
morgen wakker worden en dat dit
allemaal niet gebeurd is.

En Laura blijft huilen. En voor het eerst - buiten protocol
of niet - wordt Laura omhelsd door psychologe Elisa.

550

INT. UTRECHT - PIETER BAAN CENTRUM - CEL LAURA - DAG

550

Laura ligt op haar bed in de cel. Haar ogen nog rood van het
huilen. Dan valt haar blik op de foto die Laura gebruikte als
voorbeeld voor haar muurschildering.

De foto is opengevouwen, waardoor nu Laura, Tawbah, Hamidu én
Ibrahim te zien zijn. *Een foto uit andere tijden...*

Laura zit naast Johan op de bank voor de televisie te gamen. Vanuit haar ooghoeken ziet Laura dat Johan er niet bij is met zijn hoofd. Laura zet de game op pauze --

LAURA

Wat kut van je evaluatie.

JOHAN

Ik had niet anders verwacht. Zit m'n halve leven al vast...

LAURA

Je laat je niet gek maken, toch?

Johan is even stil. Laura ziet hoe hij naar de gemolesteerde tekening staart. Een weemoedige glimlach op haar gezicht --

LAURA (CONT'D)

Ik heb al die tijd... toen ik daar zat niet getekend... Eigenlijk al niet meer sinds...

Laura merkt hoe Johan verder terug kruipt in zijn schulp. Hij wrijft ongemakkelijk met zijn handen over elkaar, als Laura de wondjes op de knokkels van Johan ziet.

Laura twijfelt even. *Komt dit door het gevecht of is het iets anders?* Dan valt bij Laura het kwartje --

LAURA (CONT'D)

Waarom heb je het gedaan?

JOHAN

Ja... weet ik veel. Niemand die me begrijpt. Die fokking vechtpartij die niet mijn schuld was. Psychologen die me niet snappen. Begeleiders die het beter weten.

Laura werpt een blik van medelijden op Johan. *Alsof ze Ibrahim tegenover haar heeft zitten.* Johan ziet de blik van Laura ook.

JOHAN (CONT'D)

Je snapt me wel toch?

Laura's blik verstart. *Opnieuw iemand die vooral anderen de schuld geeft.*

LAURA

Iedereen is verantwoordelijk voor z'n eigen shit. Hier... en zeker daar buiten.

Laura kijkt Johan aan. Een jongetje ziet ze. Troostend slaat Laura een arm om hem heen. *Als een moeder bij haar kind.*

552 INT. UTRECHT - PIETER BAAN CENTRUM - ONTMOETINGSRUIMTE - ~~DAG~~

Laura zit tegenover haar advocaat Poelsma. Ze schuift het briefje met de naam *Nouraldin* naar hem toe.

LAURA

Hij was er bij in de woestijn. Hem heb ik gesproken.

Poelsma knikt. *Trots dat het Laura gelukt is.*

POELSMA

Ik stuur dit zo snel mogelijk door aan je vader.

Dan ziet Laura hoe Poelsma een rapport voor zich openslaat --

POELSMA (CONT'D)

Goed nieuws. Het Pieter Baan Centrum adviseert om het minderjarigenrecht toe te passen. Dus als je gestraft wordt, zal dit een stuk lager zijn.

LAURA

Maar ik krijg dus wel een straf?

POELSMA

Dat gaan we proberen te voorkomen.

Laura leest een passage uit het rapport - dan --

LAURA

Hier staat dat ik een hoog IQ heb... Ik ben slim?

Poelsma glimlacht knikkend.

LAURA (CONT'D)

Dus ik ben niet gek..?

Gespannen kijkt Laura Poelsma aan - bang voor het oordeel --

POELSMA

Nee, natuurlijk niet.

Dan breekt ook bij Laura een glimlach door. *Opgelucht door deze conclusie.* Poelsma vist iets uit zijn tas --

POELSMA (CONT'D)

Deze mag je ook meenemen naar Vught straks. Heb ik al geregeld.

Dan ziet Laura wat Poelsma naar haar toeschuift. Een pakketje met drie schoolschriften en een pen. Laura legt haar handen beschermend op de schriftten. Alsof dit haar meest dierbare bezit is.

553 **INT. EBI VUGHT - CEL LAURA - DAG**

553

Laura zit achter haar bureau. Ze slaat het schrift open en denkt even na. Dan schrijft Laura op de voorkant:

Alles op een rijtje

Laura schuift de eerdere blaadjes die ze schreef met recepten en klusjes voor in het schrift.

Dan klikt Laura de TELEVISIE aan - en opent de tv gids. Laura schrijft in haar schriftje: *Programma's die ik wil zien.*

Laura maakt een lijst van klusprogramma's, woonprogramma's en kookprogramma's.

Allemaal dingen waar Laura iets van kan leren voor als ze vrij komt.

554 **INT. EBI VUGHT - CEL LAURA - NACHT**

554

Laura ligt in haar bed. Voor het eerst sinds lange tijd slaapt ze weer. Als een roos.

Met een voorzichtige glimlach op haar gezicht.

555 **INT. EBI VUGHT - CEL LAURA - DAG**

555

Laura kijkt naar de televisie - een klusprogramma --

KLUSSER ROB

Eerst ontvetten en daarna schuren
is de juiste volgorde wanneer je de
ondergrond voorbehandeld om te gaan
schilderen...

Laura schrijft driftig mee in haar schriftje. ONTVETTEN,
DAARNA SCHUREN.

Als Laura opkijkt ziet ze hoe het klusprogramma overgaat naar een reclameblok. Laura pakt de afstandsbediening en zet de televisie op een andere zender.

En dan - van het ene op het andere moment - verliest Laura alle kracht in haar lichaam. Ze laat de pen uit haar handen vallen die met een DREUN op de grond terecht komt.

Laura kijkt weg van de tv - dan weer terug. Het staat er nog steeds. Laura in paniek --

LAURA

Nee! Nee! Nee!

Laura KRIJST en SCHREEUWT. Ze weet niet waar ze het zoeken moet --

LAURA (CONT'D)

Oh god nee, alstublieft, nee. Nee.
Nee. Nee.

Laura kijkt weer weg en dan weer terug naar de televisie. Het blijft er staan. De felblauwe letters dansen tegen een harde, zwarte achtergrond:

MAN LAURA H. OPGEPAKT IN IRAK.

En nog een keer gaan we terug naar Laura - grote paniek in haar ogen terwijl het nieuws bij haar indaalt:

Ibrahim leeft nog...

== EINDE AFLEVERING 5 ==